

Además, quiero decirle que, no obstante, a pesar de todas estas dificultades, el Consell se ha comprometido desde el primer momento con los funcionarios de la administración autonómica, de la comunidad, a restablecer no solamente la paga extraordinaria sino también todos los derechos, todo su poder adquisitivo perdido con las medidas de austeridad y con esas medidas reduccionistas de derechos que el gobierno del Partido Popular, bajo la excusa de la crisis económica, ha ido estableciendo a lo largo de todos estos años.

Le puedo asegurar que, pese a que las dos propuestas que desde la Conselleria de Hacienda y Modelo Económico se presentaron al ministerio de hacienda, que precisamente fue el anticipo de la liquidación del sistema de financiación que no es más que el gobierno nos adelantara lo que nos debía de la liquidación del 2014, a lo que el señor Montoro también se negó; no obstante, este Consell está comprometido con los funcionarios y va a pagar, va a abonarles la paga a finales de julio.

Y le voy a decir, además, le voy a dar otro dato que me parece muy importante, y es que vamos a ser de las primeras comunidades autónomas, junto con Extremadura, las que vamos a conseguir que los funcionarios recuperen este derecho pese a la insolidaridad, pese a la deslealtad, pese a las políticas vejatorias y pese al maltrato institucional que desde el gobierno central están departiendo a esta comunidad.

No obstante, estamos comprometidos con los funcionarios y a finales de julio –como ha anunciado ya el *conseller*– se les abonará la paga extraordinaria.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar, ara, a la pregunta 382, que formularà la diputada María José Catalá Verdet, del Grup Parlamentari Popular, a la vicepresidenta del Consell.

Quan vullga.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies.

Senyora vicepresidenta, ¿es compromet el govern valencià a garantir l'accés directe a les beques de la Generalitat valenciana per a la realització dels estudis universitaris en la comunitat a tots els alumnes que tinguen la condició de víctimes de violència de gènere, amb independència de la universitat en què estiguen estudiant?

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltes gràcies, presidenta.

Bona vesprada.

Gràcies, senyora Catalá, per la pregunta.

Mire, les alumnes víctimes de violència de gènere, com qualsevol altre estudiant del sistema universitari valencià, tenen accés a qualsevol de les beques que estan regulades en l'Ordre 21/2016, de 10 de juny, de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

A més d'açò, totes les alumnes víctimes de violència de gènere i els seus fills i filles estan exempts del pagament de les taxes universitaris des d'este mateix curs acadèmic, a través d'una modificació introduïda per la Llei de mesures fiscals i de gestió administrativa i financera i de l'organització per al 2016 amb caràcter retroactiu per al curs 2015-2016. Per cert, vostés votaren en contra d'esta mesura, he de recordar-li-ho.

I a més, ¿com s'atreuix a preguntar sobre açò? Des de setembre de 2015, les dones víctimes cobren el que correspon encara que tinguen deutes amb hisenda o la seguretat social, perquè es canvià la consideració de subvenció a dret inembargable quan entrà este nou Consell i vostés maltractaven les víctimes, les dones víctimes de violència de gènere que tenien deutes amb hisenda i amb la seguretat social, negant-los les ajudes a què tenien dret per ser víctimes.

I, per cert, setze dones s'han beneficiat de l'exempció de taxes amb un import de 21.962,42 euros. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies.

Senyora vicepresidenta, efectivament, n'hi ha l'Ordre 21/2016, de 10 de juny, de la conselleria d'educació, per la qual s'establixen les bases reguladores de la concessió de beques per a la realització d'estudis universitaris en la universitat de la Comunitat Valenciana; però fa una referència directa a una ordre posterior i, efectivament, exclou els estudiants de les universitats privades de poder accedir a eixes beques.

He de recordar que en les anteriors convocatòries, en els criteris d'adjudicació es parlava que les ajudes se concedien en règim de concurrència competitiva, excepte per als alumnes que eren víctimes de violència de gènere i estaven acreditats en base a allò disposat en l'article 4 de la convocatòria que remetia a la Llei general de subvencions.

Mire, si li faig esta pregunta, i jo pense que qualsevol diputat li pot fer una pregunta i atrevir-se, ¿eh? –com vosté diu–, a fer-li una pregunta perquè per a això estem ací, és perquè

certament en les universitats privades, en este moment, a data d'este matí, tenen una total incertesa sobre este assumpte. És a dir, si tenen una estudiant amb una problemàtica d'estes característiques, han d'acollir la seua situació econòmica relativa a les beques amb els seus propis recursos, perquè no saben res de la Generalitat valenciana.

A mi em pareix molt greu i la veritat és que pensava que vosté m'anava a donar una resposta clara, perquè pense que és vosté una persona sensible amb esta situació. Però si vosté me remet a l'Orde 21/2016, jo li he de dir que l'Orde 21/2016 exclou els estudiants de les universitats privades. I no és només esta orde, són totes les..., no només són les taxes, no és només esta orde. Són totes les publicacions de les beques que vostés han fet, les beques d'excel·lència acadèmica, només són per als estudiants de les universitats públiques. Les beques salari només són per als estudiants de les universitats públiques.

És a dir, a mi el que me preocupa de veres és el que ens trasllada la ciutadania als diputats. I la ciutadania, les persones encarregades d'assessorar hui els estudiants de les universitats privades que tinguen esta condició, tenen incertesa. Incertesa és dir: «No sabemos nada.»; incertesa és dir: «No nos han dicho nada y sabíamos que en la orden anterior estaba totalmente regulado que había una concesión directa sin concurrencia competitiva, y en esta orden no sabemos nada.»

Senyora Oltra, el «no sabemos nada» és un problema també, perquè, encara que vostés facen i apliquen totes les mesures oportunes, el problema és que dona invisibilitat a eixa situació, i també és una cosa que ells diuen.

Mire, jo sempre que li faig preguntes intente fer-ho amb una actitud positiva, perquè pense, de veres, que els diputats, a més d'atrevir-se a dirigir-se a vosté, a més també podem atrevir-nos a proposar-li coses interessants i, en este atreviment que tenim alguns diputats i diputades de proposar-li coses interessants, jo li propose, sobretot, que si és cert que els alumnes de les universitats privades en esta comunitat hui poden acollir-se sense règim de concurrència competitiva, no només a l'exempció de les taxes, sinó a totes les beques universitàries que vostés han publicat, ho diga. Si és així, que informen. I si és així, jo li donaré l'enhorabona. Però si no és així i només tenen exempció de les taxes, no poden accedir a les beques perquè l'orde exclou de les beques i vostés estan exclòent del sistema qualsevol víctima de violència de gènere que estiga estudiant en una universitat privada de les seues ajudes, també m'agradaria que ho diguera, perquè no passa res. És a dir, és la seua forma de gestionar. Però, almenys, dissipem la incertesa i la gent sap a què acollir-se.

Per tant, senyora vicepresidenta, simplement un aclariment en el meu atreviment de preguntar-li, ¿va vosté a fer front a esta situació? ¿Com la pensa resoldre? ¿Està resolta? ¿Perquè no ho saben les universitats privades que està resolta?

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Mire, senyora Catalá, jo li parlo de l'atreviment no pel fet de formular preguntes, que vosté està ací per a preguntar i jo per a contestar, ho tinc claríssim, ¿val? M'haguera agradat que vosté també ho haguera tingut tan clar en l'etapa anterior. Li parlo d'atreviment, precisament, per la manera en què vosté formula la pregunta.

Primer, vosté vol generar confusió. A vosté ni li interessien les dones en situació de víctima de violència de gènere, per a començar, perquè si no, vosté sabria que només poden ser «les» alumnes víctimes, només poden ser dones víctimes de violència de gènere. No els alumnes. ¿No sap vosté que només són les dones les víctimes? (Aplaudiments)

A vosté no li interessien les dones en situació de víctima de violència. No li interessien les... (Veus) Sí, i els fills i filles. Amb este govern..., i els fills i filles, amb este govern. Però no tenen la condició de víctima de violència de gènere, només la tenen les dones. Això ho hauria vosté de saber, que és jurista. Senyora Catalá, llegir, llegir és molt sa.

Aleshores, vosté confon interessadament. No li interessien les beques, perquè si no, li haguera preguntat al conseller Marzá. No li interessien les dones..., de fet, no ha parlat pràcticament..., ha parlat del negoci d'unes universitats privades.

No li interessa distingir beca d'exempció de taxes. ¿Vosté no sap que el govern valencià no pot fer una exempció de taxes de les universitats privades? ¿Això vosté no ho sap, tan llesta que és?

Vosté sap que nosaltres podem fer una exempció de taxes, que és el que hem fet, a les dones víctimes de violència de gènere i als seus fills i filles, que vostés no ho contemplaven, i nosaltres sí, ho podem fer en les universitats públiques. Ha de vosté parlar amb monsenyor Cañizares perquè faça eixa exempció de taxes en la universitat catòlica. (Aplaudiments) Ha de dir-ho al gran canceller. Gran canceller..., per cert, gran canceller que no deu tindre molt d'interés quan ha demanat la supressió del Máster Universitario en Igualdad y Género en la universitat catòlica, gran canceller de la universitat catòlica. (Aplaudiments)

Aleshores, mire, l'exempció, primer, no és només per a la primera matrícula, com ho tenien vostés, que tenien beques, que complica la vida. Quan una dona està en una situació de violència de gènere, el menys que podem fer és fer-li fer més..., més subvencions, més beques i més paperassa. N'hi ha una exempció de taxes, l'únic que ha d'acreditar és ser víctima de violència de gènere, i no ha de fer més papers. Exempció de taxes, no en la primera matrícula, sinó en totes les matrícules. Perquè vosté també entén... ¿Me deixa parlar, senyora Catalá? Que jo l'he escoltada amb molta paciència, dona. ¡Xica, tingam la festa en pau, que acabem de començar! Anem a vore, ¿vosté entén que una dona que està en situació de violència de gènere té un problema i una pressió psicològica que fa, per exemple, que probablement necessite més d'una convocatòria d'examen per a aprovar una assignatura? Vostés en la primera matrícula ho arreglaven. En este moment, una dona víctima de violència de gènere té totes les matrícules exemptes en les universitats valencianes, i els

seus fills també. *(Veus)* ;En la privada no podem fer exempció de taxes! ¿Com vol que li ho diga? ;Parle vosté amb el gran canceller, amb monsenyor Cañizares! ;Parle amb ell! ;Parle amb ell! *(Aplaudiments)*

És més, mire, a vosté tampoc li interessa que s'han augmentat 23 milions d'euros en este curs, 23 milions, 6,5 milions més que vostés en beques. No li interessa la beca salari. No li interessa que se dupliquen les beques Erasmus. S'incorpora la beca per abandonament d'estudis: gent que va haver d'abandonar els estudis precisament per l'ampliació de taxes que varen fer vostés. Tot això no li interessa i no li interesen les dones víctimes de violència de gènere. Però ja n'hi ha setze dones que este curs, perquè retroactivament ho hem aprovat, s'han beneficiat d'açò. Perquè ara les dones en esta comunitat, quan tenen una situació de violència de gènere, sí que estan protegides, no com en el seu govern. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta del Consell.

La següent pregunta, la 375, que formula la diputada Marian Campello al conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació.

La senyora Campello Moreno:

Senyor conseller, no sé si vosté compartirà la sensació que es té en la societat que a vegades els governs aproven normes, aproven plans estratègics o plans d'actuació que estan molt bé, que plantegen mesures necessàries, però que no es traslladen moltes vegades al dia a dia de la ciutadania. I això passa, entre altres factors, perquè els encarregats d'assegurar que es complixen eixes normes i eixos plans és la inspecció de serveis.

De vegades, sorprén com s'han dedicat molts recursos a plantejar mesures i molts pocs recursos a garantir que es treballaven en eixes mesures i es treballara perquè aplegaren a les persones. Eixa ha segut la situació de la inspecció de serveis.

La inspecció de serveis, com ja ha repetit vosté en diverses compareixences, ha comptat en els últims anys amb uns mitjans mínims de només tres inspectors, tres inspectors per a tota La Generalitat, menys les conselleries que tenen el seu propi servei, com són sanitat, educació o serveis socials. Inspecció de serveis que tracta temes molt diversos, com des de l'accessibilitat fins a la qualitat de la prestació dels serveis. Són temes que al final el ciutadà sent de forma molt quotidiana. Són estes tipus de qüestions les quals determinen si un ciutadà acaba satisfet en la seua relació amb l'administració o no ho està.

Per això, per la seua importància, en el debat de pressupostos ja vàrem apostar per augmentar la dotació d'este servei, per a poder augmentar de tres o quatre persones, que n'hi havia abans, a les set encarregades de fer tasques d'inspecció

actuals. És a dir, duplicar el personal dedicat a esta tasca tan important.

Evidentment, sabem que encara parlem de xifres molt insuficients i molt precàries. Ara que ja es compta amb més personal, el que caldrà és millorar el seu funcionament perquè es complisca el seu objectiu, que no és altre que millorar el rendiment de l'administració i la seua atenció a la ciutadania.

I per eixa línia va la pregunta que hui li formulem des del Grup Compromís: ¿quines línies d'actuació està posant en marxa la conselleria per tal d'enfortir la inspecció de serveis?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Té la paraula... el conseller.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Gracias, señorita, por la pregunta que nos permite acercarnos a un órgano importante, aunque probablemente, de manera intrínseca, en su función, poco conocido. Y ojalá sea poco conocido. Es un órgano del que cuanto menos se hable, mejor para todos.

Comparto plenamente la preocupación a la que usted alude y entiendo que es bueno que las administraciones desarrollemos todo un conjunto de órganos, de actuaciones, de medidas legales que vayan restableciendo paulatinamente la confianza de la ciudadanía en las instituciones y, en última instancia, en la democracia.

Efectivamente, la Inspección General de Servicios es el máximo órgano de control interno de la administración pública valenciana y que ha de coexistir, y es bueno que así sea, con otros órganos de control externo.

Se encarga de muchas cosas, según el decreto que lo regula, pero, entre otras, de vigilar el estricto cumplimiento de la legalidad y de los principios de objetividad, imparcialidad, eficacia y eficiencia en el funcionamiento de los órganos políticos de La Generalitat y, sobre todo, de los administrativos; articula quejas y, fundamentalmente, analiza procedimientos. También coordina inspecciones sectoriales de sanidad, educación y bienestar.

Está adscrita actualmente a la *conselleria* que me honro en presidir, porque debe contribuir, y espero que así sea, a la transparencia y, también, a prevenir situaciones que pueden derivar a la corrupción.

Los inspectores e inspectoras realizan sus funciones con independencia y autonomía. Actúan, como digo, según unos criterios estrictos y radicalmente jurídicos establecidos en el Decreto 68/2014 y en el plan de actuación que lo desarrolla cada cierto tiempo.

Es un órgano importante para tener una administración pública íntegra y eficiente y, para ello, debe ser un órgano